

Sygn. akt IV U 1297/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 grudnia 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jerzy Zalański
Protokolant	st. sekr. sądowy Małgorzata Wierzbicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 16 grudnia 2015r. w S.

odwołania Z. C.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 30 września 2014 r. (Nr (...))

w sprawie Z. C.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o wysokość emerytury

oddala odwołanie

Sygn. akt IV U 1297/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 30 września 2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. działając na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1440 ze zm.) przyznał Z. C., na podstawie art. 24 ust. 1 b powyższej ustawy, zaliczkę na poczet przysługującej emerytury od dnia 1 września 2014 r. Jednocześnie, organ rentowy odmówił przyznania ubezpieczonemu rekompensaty za pracę w warunkach szczególnych. W jego ocenie bowiem, praca na stanowisku instruktora nauki zawodu, świadczona przez Z. C. w okresie od 6 września 1983 r. do 30 czerwca 1999 r., nie stanowi pracy nauczycielskiej.

Od powyższej decyzji odwołanie, odnośnie nieprzyznania rekompensaty za pracę w warunkach szczególnych, wniósł Z. C.. Podniósł, iż posiada Kartę Nauczyciela, wobec czego został wpisany do wykazu pracowników pod numerem 102/99. W powyższym dokumencie wskazano, iż na dzień 30 czerwca 1999 r. ubezpieczony posiada staż pracy pedagogicznej zaliczanej do I kategorii zatrudnienia na dzień 30 czerwca 1999 r. w wymiarze 13 lat, 9 miesięcy i 25 dni (odwołanie k. 1, decyzja Zakładu (...) w W. k. 2).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. W uzasadnieniu wskazał, iż ubezpieczony nie udowodnił 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach, a zatem nie spełnia wymogu wyrażonego w art. 21

ust. 1 ustawy o emeryturach pomostowych (Dz. U. 2008 r., Nr 237 poz. 1656) do przyznania rekompensaty za prace w wyżej wymienionych warunkach.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Z. C., ur. (...), w dniu 1 września 2014 r. złożył do (...) Oddział w S. wniosek o przyznanie emerytury z rekompensatą (k. 1-4 a. e.). Wobec powyższego, zaskarżoną decyzją z dnia 30 września 2014 r. organ rentowy przyznał Z. C. zaliczkę na poczet przysługującej emerytury od dnia 1 września 2014 r. i jednocześnie odmówił przyznania ubezpieczonemu rekompensaty za pracę w warunkach szczególnych z uwagi na nieudowodnienie 15 lat pracy w wyżej wymienionych warunkach (decyzja k. 20 a. e.).

W toku postępowania odwoławczego organ rentowy wydał w dniu 26 lutego 2015 r. decyzję, na podstawie której przeliczył, od dnia 1 września 2014 r., przyznaną Z. C. emeryturę w związku z usunięciem nieprawidłowości na jego koncie indywidualnym w ZUS (decyzja k. 28).

Z wydanego w dniu 20 stycznia 2015 r. przez Zakład (...) w W. świadectwa wykonywania pracy w warunkach szczególnych wynika, iż Z. C. był zatrudniony w Oddziale w S. tego Zakładu od 6 września 1983 r. do 30 czerwca 1999 r. W okresach od 6 września 1983 r. do 31 maja 1990 r., od 1 lipca 1990 r. do 31 sierpnia 1992 r. oraz od 1 września 1994 r. do 30 czerwca 1999 r. jako instruktor praktycznej nauki zawodu jak również w czasie od 1 czerwca 1990 r. do 30 czerwca 1990 r. i od 1 września 1992 r. do 31 sierpnia 1994 r., ubezpieczony wykonywał pracę w warunkach szczególnych (świadectwo k. 52 a. e.).

W dniu 16 czerwca 1999 r. Zakład (...) w W. wydał decyzję, w której stwierdził, iż Z. C. spełnia warunki do objęcia postanowieniami rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 10 sierpnia 1988 r. w sprawie rozciągnięcia niektórych przepisów Karty Nauczyciela na instruktorów praktycznej nauki zawodu oraz na niektórych innych pracowników społecznych zakładów pracy, prowadzących prace pedagogiczne i wychowawcze (Dz. U. z 1988 Nr 34 poz. 261). Wobec powyższego, ubezpieczony na dzień 30 czerwca 1999 r. posiada staż pracy pedagogicznej, na stanowisku instruktora praktycznej nauki zawodu, zaliczanej do I kategorii zatrudnienia w wymiarze 13 lat, 9 miesięcy i 25 dni (decyzja k. 2).

W ocenie Sądu, odwołanie ubezpieczonego nie jest zasadne.

Stosownie do treści art. 21 ust. 1 wyżej wymienionej ustawy o emeryturach pomostowych, rekompensata przysługuje ubezpieczonemu, jeżeli ma okres pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu przepisów ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 15 lat.

Kluczowym dla wydania rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie było ustalenie, czy Z. C. legitymuje się 15-letnim okresem pracy w warunkach szczególnych w rozumieniu przepisów ustawy o FUS.

W przypadku ubezpieczonego, ze złożonego przez niego świadectwa wykonywania pracy w warunkach szczególnych wynika, iż był on zatrudniony w wyżej wymienionych warunkach na stanowisku instruktora praktycznej nauki zawodu oraz hartownika. Na wstępie podkreślić należy, iż pierwsza z wymienionych prac mogłaby zostać zaliczona jako praca w warunkach szczególnych na podstawie § 15 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r. Nr 8 poz. 43). Praca hartownika została natomiast ujęta w załączniku do powyższego rozporządzenia w wykazie A dziale III tj. w hutnictwie i przemyśle metalowym pod poz. 67 i 76. Nie wdając się w analizę świadczenia przez ubezpieczonego pracy na stanowisku hartownika, które jak wskazano w wyżej wymienionych przepisach, jako praca w warunkach szczególnych może zostać zakwalifikowana jedynie w odniesieniu do zatrudnienia w hutnictwie i przemyśle metalowym, zaś pracodawcą Z. C. był Zakład (...) w W. Oddział w S., stwierdzić należy, co następuje. Dopiero suma obydwu wyżej wymienionych okresów zatrudnienia ubezpieczonego wynosiłaby 15 lat pracy w warunkach szczególnych. Na powyższe zsumowanie nie pozwala jednak treść obowiązujących przepisów. Stosownie bowiem do treści § 4 ust. 1 pkt 1 i 3 cyt. rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983 r., pracownik, który

wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki

osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn oraz ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Na tej podstawie sumowaniu mogłaby podlegać praca na stanowisku hartownika. Z kolei w ust. 3 wymienionego paragrafu wskazano, iż do okresów zatrudnienia w szczególnych warunkach, o których mowa w ust. 1, zalicza się także okresy pracy górniczej w rozumieniu przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym górników i ich rodzin oraz okresy zatrudnienia na kolei w rozumieniu przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników kolejowych i ich rodzin, a także okresy pracy lub służby, o których mowa w § 5-10. Praca zaś instruktora praktycznej nauki zawodu mogłaby zostać zakwalifikowana jako wymieniona w § 15 powyższego rozporządzenia. Jednocześnie, nie została ona określona w żadnym z przepisów od § 5 do § 10 przywołanego rozporządzenia. A zatem, z treści § 4 ust. 3 omawianego rozporządzenia nie wynika, by możliwym było zsumowanie okresów pracy w warunkach szczególnych na stanowisku hartownika z pracą instruktora praktycznej nauki zawodu.

Wobec powyższego, stwierdzić należy, iż ubezpieczony nie wykazał co najmniej 15 letniego okresu pracy w warunkach szczególnych, w konsekwencji czego nie spełnia warunku wyrażonego w art. 21 ust. 1 ustawy o emeryturach pomostowych.

Mając na uwadze powyższe, Sąd, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kpc orzekł jak w sentencji wyroku.